

കുട്ടുകാരനെ കുടവെച്ച് സാക്ഷിസ്ഥിതിയുടെയും സന്തുഷ്ടതയുടെയും സിംഹാസനധാരിയായി മാറു

ഇന്ന് വിശ്വമംഗളകാരിയായ ബാബ വിശ്വത്തിലെ നാനാവശത്തുമുള്ള കുട്ടികളെക്കണ്ട് സന്തോഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എല്ലാ കുട്ടികളുടെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും സഹയോഗത്തിന്റെയും രേഖകൾ കുട്ടികളുടെ മുഖത്തിൽ നിന്നും കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഓരോ കുട്ടികളുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നും എന്റെബാബ എന്ന പാട്ട് ബാപ്ദാദ കേൾക്കുന്നുണ്ട്. ബാപ്ദാദയും മറുപടിയായി പറയുന്നുണ്ട് - അല്ലയോ എന്റെ അതി പ്രിയരും അതി സ്നേഹിയുമായ ഓമന സന്താനങ്ങളേ. ഓരോ കുട്ടികളും പ്രിയപ്പെട്ടവരുമാണ്, ഓമനകളുമാണ് എന്തുകൊണ്ട്? കോടിയിൽ ചിലത് ചിലരിലും ചിലരാണ്. അപ്പോൾ ഓമനകളായില്ലേ. അപ്പോൾ ബാപ്ദാദയും ഓമനകളായ കുട്ടികളെക്കണ്ട് സന്തോഷിക്കുകയാണ്. കുട്ടികളെയും സദാ സന്തോഷത്തിൽ നൃത്തംചവിട്ടുന്നതായി കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. സദാ ഇതുപോലെത്തന്നെ കാണാനാണ് ബാബ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. സന്തോഷത്തിൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ബാബ ഇതുപോലെത്തന്നെ കാണാൻ സദാ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്. സദാ സന്തോഷത്തോടെയാണോ ഇരിക്കുന്നത് അതോ സന്തോഷത്തിൽ വ്യത്യാസം കാണപ്പെടുന്നുണ്ടോ? ഇടയ്ക്കെ വളരെയധികം സന്തോഷം ഇടയ്ക്ക് കുറച്ചു കുറവ് ഇടയ്ക്കെ വളരെയധികം കുറവ്!

ബാബ ആദ്യം തന്നെ കേൾപ്പിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട് വർത്തമാനസമയത്ത് താങ്കൾ കുട്ടികളുടെ ഈ സേവനമാണ് വിശ്വത്തിന് ആവശ്യമായുള്ളത്, തന്റെ മുഖത്തിലൂടെ കണ്ണുകളിലൂടെ രണ്ടു വാക്കുകളിലൂടെ ഓരോ ആത്മാവിന്റെയും ദുഃഖത്തെ ദുരീകരിച്ച് സന്തോഷത്തെ നൽകണം. താങ്കളെ കാണുമ്പോൾ തന്നെ അവർ സന്തോഷിക്കണം. അതുകൊണ്ട് സദാ സന്തുഷ്ടമായ മുഖവും രൂപവുമായിരിക്കണം കാരണം മനസ്സിന്റെ സന്തോഷം തന്റെ മുഖഭാവത്തിലൂടെ സ്പഷ്ടമായി കാണപ്പെടുന്നു. എത്രതന്നെ അലഞ്ഞ് പരവശപ്പെട്ട് ദുഃഖത്തിന്റെ അലകളിൽപ്പെട്ട് വന്നാലും, സന്തോഷത്തിലിരിക്കുക എന്നുള്ളത് അസംഭവ്യം എന്ന് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടാവും പക്ഷേ അവർ താങ്കളുടെ മുന്നിലേക്ക് വരുന്നതിലൂടെ താങ്കളുടെ മുർത്തിയും വൃത്തിയും ദുഷ്ടിയും അവരെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തണം. ഇന്ന് മനസ്സിന്റെ സന്തോഷത്തിനുവേണ്ടി എത്രയാണ് ചിലവാക്കുന്നത്? മനോരഞ്ജനത്തിനായി എത്ര പുതിയ പുതിയ സാധനങ്ങളാണ് ഉണ്ടാക്കുന്നത്? അത് അല്പകാലത്തേക്കുള്ള സാധനമാണ് താങ്കളുടെ സദാ കാലത്തേക്കുള്ള സത്യമായ സാധനമാണ്. അപ്പോൾ ഈ സാധന അങ്ങനെയുള്ള ആത്മാക്കളെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തണം. അയ്യോ-അയ്യോ എന്ന് നിലവിളിച്ച് വന്നാലും ആഹ-ആഹ എന്ന് പറഞ്ഞ് തിരിച്ചുപോകണം. ആഹ പരമാത്മാസന്താനങ്ങളുടെ അത്ഭുതം! ഇപ്പോൾ ഈ സേവനം ചെയ്യൂ. സമയത്തിനനുസരിച്ച് എത്രത്തോളം അല്പകാലത്തെ സാധനങ്ങൾകൊണ്ട് ജനങ്ങൾ പരവശപ്പെടുന്നുവോ, അങ്ങനെയുള്ള സമയത്ത് താങ്കളുടെ സന്തോഷം അവർക്ക് ഒരു ആശ്രമായിത്തീരും. കാരണം താങ്കൾ ഭാഗ്യശാലികളാണ്. ഭാഗ്യശാലികളാണോ അല്ലയോ? പകുതിയല്ലല്ലോ? ഭാഗ്യശാലികൾ തന്നെയാണ്. താങ്കളെപ്പോലുള്ള ഭാഗ്യശാലികൾ മുഴുവൻ കല്പത്തിലും ആരും തന്നെയില്ല. ഇത്രയ്ക്കും ലഹരി പെരുമാറ്റത്തിലൂടെയും മുഖത്തിലൂടെയും അനുഭവം ചെയ്തിപ്പിക്കൂ. ചെയ്യാൻ സാധിക്കുമോ അതോ ചെയ്തിപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ?

ബ്രാഹ്മണജീവിതത്തിൽ അഥവാ സന്തോഷമില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ബ്രാഹ്മണനായി പിന്നെ എന്തുചെയ്തു! ബ്രാഹ്മണജീവിതം അർത്ഥം തന്നെ സന്തോഷത്തിന്റെ ജീവിതമാണ്. ഇടയ്ക്കിടെ ബാപ്ദാദ കാണുന്നുണ്ട്, ചിലരുടെ മുഖം കുറച്ച് കുറച്ച്..... എന്തായിത്തീരും? വളരെ നന്നായി അറിയാം അതുകൊണ്ടാണ് ചിരിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ ബാപ്ദാദയ്ക്ക് അങ്ങനെയുള്ള മുഖത്തെക്കണ്ട് ദയയും തോന്നുന്നു, കുറച്ച് ആശ്വര്യവും തോന്നുന്നു. എന്റെ കുട്ടിയ്ക്ക് ഉദാസീനതയോ? എന്താ അങ്ങനെയും സംഭവിക്കുമോ? അങ്ങനെ പറ്റില്ലല്ലോ! ഉദാസീനത അർത്ഥം മായയുടെ ദാസനാണ്. പക്ഷേ താങ്കൾ മാസ്റ്റർ മായാപതിയാണ്. മായ താങ്കളുടെ മുന്നിൽ എന്താണ്? ഉറുമ്പുപോലുമല്ല, മരിച്ചുപോയ ഉറുമ്പാണ്. ദുരെന്നിന്നും നോക്കുമ്പോൾ ജീവനുണ്ടെന്നു തോന്നും പക്ഷേ മരിച്ചതാണ്. കേവലം ദുരെ നിന്നും തിരിച്ചറിയാനുള്ള ശക്തി വേണം. എങ്ങനെയാണോ ബാബയുടെ ജ്ഞാനത്തെ വിസ്താരരൂപത്തിൽ അറിയുന്നത്, അതേപോലെ മായയുടെ ബഹുരൂപത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തിരിച്ചറിവിന്റെ ജ്ഞാനവും വളരെ നന്നായി ധാരണ ചെയ്യൂ. അത് കേവലം പേടിപ്പിക്കുകയാണ്, എങ്ങനെയാണോ ചെറിയ കുട്ടികളെ നിർഭയരാക്കുന്നതിനായി മാതാപിതാക്കൾ പേടിപ്പിക്കുന്നത്. ഒന്നും ചെയ്യുകയില്ല പക്ഷേ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ പേടിപ്പിക്കുന്നതിനായി ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെ മായയും തന്റെതാക്കി മാറ്റുന്നതിനായി ബഹുരൂപത്തെ ധാരണ ചെയ്യും. മായ ബഹുരൂപത്തെ

ധാരണ ചെയ്യുമ്പോൾ താങ്കളും ബഹുരുപം ധാരണ ചെയ്ത് അതിനെ തിരിച്ചറിയും. തിരിച്ചറിയാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്ത് കളിയാണ് കളിക്കുക? യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ആരംഭിക്കുന്നു. അയ്യോ മായ വന്നു! യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ മനസ്സും ബുദ്ധിയും ക്ഷീണിക്കുന്നു. പിന്നെ ക്ഷീണം കൊണ്ട് എന്താണ് പറയുക? മായ വളരെയധികം ശക്തിശാലിയാണ്, മായ വളരെ തീവ്രമാണ്. പക്ഷേ ഇതൊന്നുമല്ല. താങ്കളുടെ ദുർബലത ഭിന്ന ഭിന്ന മായയുടെ രൂപമായിത്തീരുന്നു. അപ്പോൾ ബാപ്റ്റാദ സദാ ഓരോ കൂട്ടിയെയും സൗഭാഗ്യശാലിയുടെ ലഹരിയിൽ, സന്തുഷ്ട മുഖത്തോടെ സന്തോഷത്തിന്റെ മരുന്നിലൂടെ ആരോഗ്യശാലിയായും സദാ സന്തോഷത്തിന്റെ ഖജനാവൽ സമ്പരയിക്കാണാനാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ജീവിതത്തിൽ എന്താണ് വേണ്ടത്? മരുന്നും ഖജനാക്കളം. പിന്നെന്താണ് ആവശ്യം? അപ്പോൾ താങ്കളിലുള്ള സന്തോഷത്തിന്റെ മരുന്നിന്റെ ശേഖരണം എപ്പോഴെങ്കിലും ഇല്ലാതാവുമോ? അളവറ്റതല്ലേ? എത്രത്തോളം ചിലവാക്കുന്നുവോ അത്രത്തോളം വർദ്ധിക്കുന്നു. അഥവാ മറ്റൊരു പുരുഷാർത്ഥവും ചെയ്തില്ലെങ്കിലും ഈയൊരു ലക്ഷ്യം വെക്കുക - എന്തു തന്നെ സംഭവിച്ചാലും, അത് തന്റെ മനസ്സിന്റെ സ്ഥിതിയിലൂടെയോ, അതോ അന്യആത്മാക്കളിലൂടെയോ, പ്രകൃതിയിലൂടെയോ അതോ വായുമണ്ഡലത്തിലൂടെയോ എന്തു തന്നെ സംഭവിച്ചാലും എനിക്ക് എന്റെ സന്തോഷത്തെ ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിക്കരുത്. ഇത് സഹജമായ പുരുഷാർത്ഥമല്ലേ അതോ സന്തോഷം ഇടയ്ക്കിടെ വഴുതി പോകുന്നുണ്ടോ? സഹജമാണോ അതോ ഇടയ്ക്കിടെ ബുദ്ധി മുട്ടുന്നുണ്ടോ? ദൃഢസങ്കല്പം വെക്കുക മറ്റെല്ലാ കാര്യങ്ങളെയും മറക്കുക. ഒരേയൊരു കാര്യം പക്കം ആക്കുക - എനിക്ക് സന്തോഷത്തോടെയിരിക്കണം. അപ്പോൾ കാര്യങ്ങളെല്ലാം തന്നെ എന്തായി തോന്നും? കളിയായി. തന്റെ കളിയെ കാണുന്നതിന്റെ സാക്ഷി അവസ്ഥയുടെ സീറ്റിൽ സദാ സ്ഥിതിചെയ്യുക. തന്നെ അപമാനിക്കുന്നവരാണെങ്കിലും, താങ്കളെ പരവശപ്പെടുത്തി സാക്ഷി അവസ്ഥയുടെ സ്ഥിതിയിൽ നിന്നും താഴേക്ക് ഇറക്കുന്നവരാണെങ്കിലും താങ്കൾ സാക്ഷി അവസ്ഥയുടെ സീറ്റിൽ നിന്നും താഴേക്ക് ഇറങ്ങരുത്. താഴേക്ക് വരുമ്പോഴാണ് സന്തോഷം കുറയുന്നത്.

ബാപ്റ്റാദ ആദ്യം തന്നെ രണ്ടു ശബ്ദത്തെ കേൾപ്പിച്ചു - സാക്ഷി, സാമി(കൂട്ടുകെട്ട്). ബാപ്റ്റാദ കൂടെയുണ്ടെങ്കിൽ സാക്ഷി സ്ഥിതിയുടെ സീറ്റ് സദാ ഉറപ്പിരിക്കും. ബാപ്റ്റാദ കൂടെയുണ്ടെന്ന് എല്ലാവരും പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും പക്ഷേ മായയുടെ പ്രഭാവത്തിലേക്കും വരുന്നുണ്ട്, പറഞ്ഞുകൊണ്ടുമാറിരിക്കുന്നുണ്ട് ബാപ്റ്റാദ കൂടെയുണ്ടെന്ന്. പക്ഷേ കൂട്ടിനെ ഇങ്ങനെയുള്ള സമയത്ത് ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ല. അകറ്റി നിർത്തുന്നു. എങ്ങനെയാണോ ആരെങ്കിലും കൂടെയുണ്ടെങ്കിൽ പോലും, എന്തെങ്കിലും തിരക്കേറിയ ജോലികൾ വരുകയാണെങ്കിൽ, കാര്യങ്ങളുണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ കൂടെയുള്ളവരെപ്പോലും മറന്നു പോകുന്നത്. കാര്യങ്ങളിൽ പെട്ടുപോകുന്നത്. കൂടെയുണ്ടെന്ന് അംഗീകരിക്കുന്നുമുണ്ട് അനുഭവിക്കുന്നുമുണ്ട്. ആരെങ്കിലും പറയുമോ ബാബ കൂടെയില്ലെന്ന്? ആരും പറയുകയില്ല. എല്ലാവരും പറയുന്നത് എന്റെ കൂടെയുണ്ടെന്നാണ്, നിന്റെ കൂടെയാണെന്നു പോലുമല്ല. ഓരോരുത്തരും പറയുന്നുണ്ട് എന്റെ കൂടെയുണ്ടെന്ന്. എന്റെ കൂട്ടുകാരനാണെന്ന്. മനസ്സിൽ നിന്നാണോ പറയുന്നത് അതോ വായിൽ നിന്നോ.

ബാപ്റ്റാദ കളികാണുന്നുണ്ട്. ബാബ കൂടെയിരിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ, സ്വയം പരിതസ്ഥിതിയിൽ പെട്ടുപോകുമ്പോൾ, അതിനെ നേരിടുന്ന കാര്യത്തിൽ ഇത്രയ്ക്കും മുഴുകിരിക്കും, ആരാണ് കൂടെ എന്നുപോലും നോക്കുകയില്ല. അപ്പോൾ ബാബയും എന്തുചെയ്യും? ബാബയും കൂട്ടുകാരന്റെ അവസ്ഥയിൽ നിന്നും സാക്ഷിയായി കളി കാണുന്നു. അപ്പോൾ അങ്ങനെ ചെയ്യരുത്. കൂട്ടുകാരൻ എന്നു പറയുന്നുണ്ടെങ്കിൽ കൂട്ടുകെട്ട് നിറവേറ്റുക. എന്തിനാണ് അകന്നു നിൽക്കുന്നത്? ബാബയ്ക്ക് ഇത് നല്ലതായി തോന്നുന്നില്ല. ബാബ ഈയൊരു ശുഭമായ ആഗ്രഹമാണ് വെക്കുന്നത്, ഓരോരോ കൂട്ടികളും സ്വരാജ്യഅധികാരികളും വിശ്വരാജ്യഅധികാരികളുമായിത്തീരണമെന്ന്. താങ്കൾ പ്രജകളല്ലല്ലോ, പ്രജയായിത്തീരേണ്ടല്ലോ? രാജാക്കന്മാരും മഹാരാജാക്കന്മാരും വിശ്വരാജാക്കന്മാരുമല്ലേ. പ്രജകളെ ഉണ്ടാക്കുന്നവരാണ്, പ്രജകളായിത്തീരുന്നവരല്ല. രാജാവായവരല്ല, പ്രജകളെ ഉണ്ടാക്കുന്നവർ. അപ്പോൾ രാജാവ് എവിടെയാണ് ഇരിക്കുക? സിംഹാസനത്തിലാണല്ലോ ഇരിക്കുക! പ്രാക്ടിക്കലി രാജാവിന്റെ ലഹരിയിലാണ് ഇരിക്കുന്നത് എങ്കിൽ സിംഹാസനത്തിലാണ് ഇരിക്കേണ്ടത്. അപ്പോൾ സാക്ഷിസ്ഥിതിയുടെ സിംഹാസനത്തെ ഉപേക്ഷിക്കരുത്. വേറെ വേറെ പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യുമ്പോൾ ക്ഷീണിക്കുന്നു. ഇന്ന് മനസാ സേവ ചെയ്തു, നാളെ വാചാസേവനം ചെയ്തു, സംബന്ധസമ്പർക്കത്തിലുള്ളവരുടെ ചെയ്തു.... അപ്പോൾ ക്ഷീണിച്ചു പോകുന്നു. ഒരേയൊരു പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യുക സാക്ഷിയുടെയും സന്തുഷ്ടതയുടെയും സിംഹാസനത്തിലിരിക്കണം. ഈ സിംഹാസനത്തെ ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിക്കരുത്. ഏതെങ്കിലും രാജാവ് വളരെ ഗൗരവത്തോടെ ക്രോധത്തോടെ ഔദ്യോഗികപരമായി സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുകയാണെങ്കിൽ നല്ലതായിത്തോന്നുമോ? ഇവർ രാജാവല്ലെന്നു പറയും. അപ്പോൾ താങ്കളും സദാ സിംഹാസനധാരിയല്ലേ? മറ്റുള്ള രാജാക്കന്മാർ ഇടയ്ക്കെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു ഇടയ്ക്കെ ഇരിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ സാക്ഷി അവസ്ഥയുടെ സിംഹാസനം ഇങ്ങനെയാണ്, ഇതിൽ

ഓരോ കാര്യം ചെയ്തുകൊണ്ടും സിംഹാസനധാരിയായിരിക്കാം ഇറങ്ങേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഉറങ്ങുമ്പോഴും സിംഹാസനധാരിയായി, എഴുന്നേൽക്കുമ്പോഴും നടക്കുമ്പോഴും സംബന്ധസമ്പർക്കത്തിലേക്കു വരുമ്പോഴുമെല്ലാം തന്നെ സിംഹാസനധാരിയായിരിക്കാം. സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടോ അതോ വഴുതിപ്പോകുന്നുണ്ടോ? സാക്ഷിസ്ഥിതിയുടെ സിംഹാസനത്തിലിരിക്കുന്ന ആത്മാവ് ഒരിക്കലും ഏതൊരു സമസ്യയിലും പരവശപ്പെടുകയില്ല. സമസ്യ സിംഹാസനത്തിനു താഴെയിരിക്കും. താങ്കൾ മുകളിൽ സിംഹാസനധാരിയായിരിക്കും. സമസ്യക്ക് താങ്കൾ മുന്നിൽ ഒരിക്കലും തലപൊക്കാൻ സാധിക്കില്ല, താഴെ അടിച്ച മർത്തിയിരിക്കുന്നു. താങ്കളെ പരവശപ്പെടുത്തുകയില്ല, ആരെങ്കിലും അടിച്ചമർത്തുകയാണെങ്കിൽ ഉള്ളിൽനിന്നു തന്നെ ഇല്ലാതായിത്തീരുമല്ലോ. അപ്പോൾ ബാപ്റ്റാദയ്ക്ക് അങ്ങനെയുള്ള സമയത്ത് ആശ്ചര്യം തോന്നുന്നു, താങ്കൾ ആശ്ചര്യപ്പെടേണ്ട. സ്വയത്തിനുമേൽ ചെയ്തോളൂ, മറ്റുള്ളവരുടെമേൽ ചെയ്യരുത്. ആശ്ചര്യം തോന്നും എന്റെ കുട്ടികൾ എന്താണ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നെന്ന്! സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നും താഴേക്ക് ഇറങ്ങുകയാണ്! സിംഹാസനധാരിയായിരിക്കാനുള്ള സംസ്കാരത്തെ ഇപ്പോഴെ ഉണ്ടാക്കിയാൽ മാത്രമേ വിശ്വത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിലും ഇരിക്കാൻ സാധിക്കൂ. ഇവിടെ സദാ കാലത്തേക്കുള്ള സിംഹാസനധാരിയായിത്തീരാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ അവിടെയും സദാ അതായത് എത്ര സമയം മുഴുവനായുമുണ്ടോ അത്രയും സമയം പൂർണ്ണമായും ഇരിക്കാൻ സാധിക്കില്ല. എല്ലാ സംസ്കാരങ്ങളും ഇപ്പോൾ വേണം നിറയ്ക്കാൻ. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നിറയ്ക്കുന്ന സംസ്കാരമാണ് സത്യയുഗത്തിൽ പ്രയോജനപ്പെടുക. രാജകീയതയുടെ സംസ്കാരവും ഇപ്പോൾ നിറയ്ക്കണം. ഇങ്ങനെ ഒരിക്കലും ചിന്തിക്കരുത് ഇനിയും കുറച്ച് സമയമുണ്ടല്ലോ. അപ്പോഴെക്കും വിനാശമൊന്നും സംഭവിക്കില്ലല്ലോ എന്ന് ചിന്തിക്കരുത്. വിനാശം പെട്ടെന്നാണ് സംഭവിക്കുക. അല്ലാതെ തയ്യാറാണോ എന്ന് ചോദിച്ചിട്ടല്ല അത് വരുന്നത്. എല്ലാം പെട്ടെന്നു തന്നെ സംഭവിക്കും. താങ്കളും എങ്ങനെ ബ്രാഹ്മണനായിത്തീർന്നു? പെട്ടെന്നു തന്നെ സന്ദേശം ലഭിച്ചു, പ്രദർശിനി കണ്ടു, സംബന്ധസമ്പർക്കത്തിലേക്കു വന്നു പരിവർത്തനപ്പെട്ടു. എന്താ നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ചോ ഈ തിയ്യതിയിൽ ബ്രഹ്മണനായിത്തീരുമെന്ന്? പെട്ടെന്നല്ലേ സംഭവിച്ചത്? അപ്പോൾ പരിവർത്തനവും പെട്ടെന്നു സംഭവിക്കണം. താങ്കളെ ആദ്യം തന്നെ മായ ഒന്നുകൂടി അലസതയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരും, ചിന്തിപ്പിക്കും ഞങ്ങൾ 2000 - ത്തിലാണെന്നു വിചാരിച്ചു അതും പൂർത്തിയായി ഇനി കുറച്ച് വിശ്രമിക്കാം. ആദ്യം തന്നെ മായ തന്റെ മായാജാലത്തെ കാണിക്കും. അലസരാക്കിമാറ്റും. ഏതൊരു കാര്യത്തിലും അത് സേവനത്തിലോ, ജ്ഞാനത്തിലോ, യോഗത്തിലോ, ധാരണയിലോ, സംബന്ധസമ്പർക്കത്തിലോ, ഇതെല്ലാം സംഭവിച്ചോളും നടന്നോളും..... ഇങ്ങനെ മായ നിങ്ങളെ അലസരാക്കി മാറ്റാൻ പ്രയത്നിക്കും. പിന്നെ പെട്ടെന്ന് വിനാശം സംഭവിക്കുമ്പോൾ ഒരിക്കലും ഇങ്ങനെ പറയരുത് ബാപ്റ്റാദ എന്തു കൊണ്ട് കേൾപ്പിച്ചു തന്നില്ല എന്ന്. ഇങ്ങനെയും സംഭവിക്കണമായിരുന്നോ? അതുകൊണ്ട് ആദ്യം തന്നെ കേൾപ്പിച്ചു തരുന്നൂ - ഒരിക്കലും ഏതൊരു കാര്യത്തിലും അലസരായിത്തീരരുത്. നാലു വിഷയത്തിലും അലർട്ട്(ഉണർവ്), ഇപ്പോഴും എന്തു തന്നെ സംഭവിച്ചാലും അലർട്ട്. ആ സമയത്ത് ഇങ്ങനെ പറയരുത് ബാപ്റ്റാദ ഇപ്പോൾതന്നെ വരു വന്ന് കൂട്ടു നിറവേറ്റൂ, ഇപ്പോൾ കുറച്ച് ശക്തി നൽകൂ എന്ന്. ആസമയത്ത് ഒന്നും തരില്ല. ഇപ്പോൾ എത്ര ശക്തി വേണമോ എങ്ങനെയുള്ള ശക്തി വേണമോ എല്ലാം ശേഖരിച്ചോളൂ. ഇപ്പോൾ എല്ലാവർക്കും തുറന്ന സമ്മതമാണ്, തുറന്ന ഭണ്ഡാരമാണ് എത്ര ശക്തിവേണമോ എങ്ങനെയുള്ള ശക്തിവേണമോ എടുത്തോളൂ. പേപ്പറിന്റെ(പരീക്ഷ) സമയത്ത് ടീച്ചർ അഥവാ പ്രധാന അധ്യാപകൻ സഹായിക്കില്ല.

ഡബിൾ വിദേശി കുട്ടികളെക്കണ്ട് ബാബയ്ക്കും ഡബിൾ സന്തോഷമുണ്ട്. കാരണം ഡബിൾ വിദേശികൾക്ക് സ്വയത്തെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ഡബിൾ പ്രയത്നം ചെയ്യണം. അതുകൊണ്ട് എപ്പോഴെല്ലാം ബാപ്റ്റാദ ഡബിൾ വിദേശികുട്ടികളെ കാണുന്നുവോ ഡബിൾ സന്തോഷിക്കുന്നു. ആഹാ എന്റെ ഡബിൾ വിദേശി കുട്ടികളേ ആഹാ! ഡബിൾ വിദേശികൾ കൈയ്ക്ക് ഉയർത്തൂ. (വിശ്വത്തിലെ അനേകദേശങ്ങളിൽ നിന്നും ഏകദേശം 1000 സഹോദരങ്ങൾ ഇവിടെ ഉപസ്ഥിതമാണ്) ആഹാ വളരെ നല്ലതാണ്! ഡബിൾ കൈയ്യിടി നൽകൂ. ബാപ്റ്റാദ വിദേശത്തിലെ സേവനത്തിന്റെ വർത്തമാനങ്ങൾ കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്, കാണുന്നുണ്ട്, റിസൾട്ടായി സേവനത്തിന്റെ ഉണർവും ഉത്സാഹവും വളരെ നല്ലതാണ്. കേവലം ഇടയ്ക്കിടെ തന്റെ മേൽ സേവനത്തിന്റെ കുറച്ച് ഭാരത്തെ എടുക്കുന്നുണ്ട്. ഭാരത്തെ എടുക്കരുത്, ഭാരം ബാബയ്ക്കു നൽകൂ. ബാബയ്ക്ക് ആ ഭാരം ഒന്നും തന്നെയല്ല. പക്ഷേ താങ്കൾ സേവനത്തിന്റെ ഭാരത്തെ എടുക്കുമ്പോൾ ക്ഷീണിക്കുന്നു. വളരെ നന്നായി സേവനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. സേവനത്തിന്റെ സമയത്ത് ക്ഷീണിക്കുന്നില്ല. ആ സമയത്ത് വളരെ നല്ല മുഖങ്ങളുടെ ഫോട്ടോ എടുക്കാൻ സാധിക്കും. പക്ഷേ ചിലരുടെ(എല്ലാവരുടെയുമല്ല) സേവനത്തിനു ശേഷവും ക്ഷീണത്തിന്റെ ചിഹ്നം മുഖത്ത് കാണപ്പെടുന്നു. ബാബ പറയുന്നു എന്തുകൊണ്ടാണ് ഭാരത്തെ എടുക്കുന്നത്? എന്താ ഭാരം എടുക്കുന്നത് നല്ലതായി തോന്നുന്നുണ്ടോ അതോ സ്വഭാവമായിത്തീർന്നോ? ഭാരം എടുക്കരുത്. എപ്പോഴാണോ ബാബ കൂടെയില്ലാത്തത് അപ്പോ

ഴാണ് ഭാരമായിത്തോന്നുന്നത്. ഞാനാണ് ഇത് ചെയ്തത്, ഞാൻ ചെയ്യുന്നു എന്ന് തോന്നുമ്പോഴാണ് ഭാരം അനുഭവപ്പെടുന്നത്. ബാബ കൂടെയുണ്ട്, ബാബയുടെ കാര്യമാണ്, ബാബയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്....എങ്കിൽ ഭാരം അനുഭവപ്പെടില്ല. ഭാരരഹിതമായി നൃത്തം ചവിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഡാൻസ് വളരെ നന്നായി ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ. ഡബിൾ വിദേശികളുടെ ഡാൻസ് എത്ര നല്ലതാണ്. സ്വയത്തെ ക്ഷീണിപ്പിക്കുന്നില്ല, ഫരിസ്ത കളെപ്പോലെയല്ലേ ചെയ്യുന്നത്. ഭാരതീയർ കളിക്കുമ്പോൾ കൈയിനേയും കാലിനെയും ക്ഷീണിപ്പിക്കുന്നു പക്ഷേ വിദേശികൾ വളരെ ഭാരരഹിതമായാണ് നൃത്തം ചെയ്യുന്നത്, അതുപോലെ സേവനവും ഒരു ഡാൻസായി ചെയ്യണം. എന്നാൽ ക്ഷീണിക്കുകയില്ല. ബാപ്റ്റാദയ്ക്ക് ആ ഫോട്ടോ നല്ലതായി തോന്നുന്നില്ല. സേവനത്തിന്റെ ഉണർവും ഉത്സാഹവും നല്ലതാണ്, ഇതിന്റെ റിസൾട്ടും ബാബയ്ക്ക് അറിയാം. ഇപ്പോൾ കുറച്ചുകൂടി ചഞ്ചലതയിലേക്ക് വരുന്ന ശതമാനത്തെ കുറയ്ക്കണം. ഭൂരിപക്ഷം ശരിയാണ്. ബാക്കി കുറച്ച് സംഖ്യ ഇടയ്ക്കിടെ ചഞ്ചലത കാണിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ ആദ്യത്തെ റിസൾട്ടും ഇപ്പോഴത്തെ റിസൾട്ടും തമ്മിൽ നല്ല വ്യത്യാസമുണ്ട്. അങ്ങനെയല്ലേ കാണപ്പെടുന്നത്? ഇപ്പോൾ വികൃതിയെ ഇല്ലാതാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ബാപ്റ്റാദയ്ക്ക് ഇത് കണ്ട് വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്.

ഇപ്പോൾ ചെറിയ ചെറിയ മൈക്കുകളെയും തയ്യാറാക്കുന്നുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ചെറിയ മൈക്കുകളാണ്, ഇനി ചെറുതിൽ നിന്നും വലുതിലേക്കും വരും. ബാപ്റ്റാദയ്ക്ക് ഓർമ്മയുണ്ട്, ആരംഭത്തിൽ വിദേശത്തിലെ ടീച്ചർമാർ പറയുമായിരുന്നു, വിശിഷ്ടവ്യക്തികളെ(വി.ഐ.പി) കാണാൻ തന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടാണെന്ന്. വരുന്നുണ്ട് പോട്ടെ കാണാൻ തന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടാണെന്ന്. ഇപ്പോൾ സഹജമായി കാരണം താങ്കൾ വി.വി.വി. ഐ.പി കളല്ലേ. അപ്പോൾ താങ്കളുടെ മുന്നിൽ ഈ വി.ഐ.പികളെല്ലാം തന്നെ ആരാണ്. ആകെമൊത്തം വിദേശത്തെ റിസൾട്ട് നല്ലതാണ്. സെന്ററുകളും നല്ലതാണ്, അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്നുണ്ട്. ഭാരതത്തിൽ ഹാൻഡ്സ്(സഹായോഗികളില്ല), ഇല്ലെങ്കിൽ ഭാരത്തിലും സേവാകേന്ദ്രങ്ങൾ ധാരാളം തുറക്കപ്പെടും. ഓരോരോ സോണിലുള്ളവരും പറയുന്നുണ്ട് സഹായോഗികളില്ല എന്ന്. അപ്പോൾ ഈ വർഷം ഹാൻഡ്സ് ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള സേവനം ചെയ്യും. ഹാൻഡ്സിനെ ചോദിക്കരുത്, അവരെ ഉണ്ടാക്കണം, വീണ്ടും ദാനപുണ്യ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യണം.

വിദേശത്തിൽ വളരെ നല്ല വിധിയാണ് - എവിടെയാണോ സെന്റർ തുറക്കുന്നത്, അവിടെയുള്ളവർ തന്നെ തന്റെ ലൗകിക കാര്യങ്ങളും ചെയ്യുന്നുണ്ട് സെന്ററും നടത്തുന്നുണ്ട്. എങ്ങനെ നടത്തും ആർ നടത്തിക്കും എന്ന പ്രശ്നം കുറവാണ്. താങ്കൾ ഒരിക്കലും ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കരുത് ഞങ്ങൾ എന്തിനാണ് ലൗകിക ജോലി ചെയ്യുന്നതെന്ന്? ഇത് നിങ്ങളുടെ സേവനത്തിന്റെ ഉപായമാണ്. ലൗകിക കാര്യമല്ല ചെയ്യുന്നത് പക്ഷേ അലൗകിക കാര്യത്തിനു നിമിത്തമാകുന്നതിനുവേണ്ടി ലൗകിക കാര്യം ചെയ്യുന്നു. എവിടെപ്പോയാലും അവിടെ സെന്ററുകൾ തുറക്കാനുള്ള ഉണർവുണ്ടല്ലോ. അതുകൊണ്ട് എപ്പോൾ വരെ ലൗകിക കാര്യം ചെയ്യും എന്ന ചിന്ത വേണ്ട. അലൗകിക കാര്യത്തിനു നിമിത്തമായി ലൗകിക കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുമ്പോൾ താങ്കൾ സമർപ്പണമാണ്. ലൗകികതയല്ല അലൗകികതയാണെങ്കിൽ ലൗകിക കാര്യം ചെയ്തുകൊണ്ടും നിങ്ങൾ സമർപ്പണമാണ്. ലൗകിക കാര്യത്തെ ഉപേക്ഷിച്ച് സമർപ്പണ സമാരോഹണം ആഘോഷിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ എങ്ങനെ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകാനാണ്. അതുകൊണ്ട് ലൗകിക കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടും അലൗകിക കാര്യത്തിനു നിമിത്തമാകുന്നു. ആരാണ് ലൗകികം നിമിത്തമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി അലൗകികതയിൽ വസിക്കുന്നത് അങ്ങനെയുള്ള ആത്മാക്കൾക്ക് ഡബിൾ എന്നു മാത്രമല്ല കോടിമടങ്ങ് ആശംസകൾ. ശരി.

ഒരു സെക്കന്റിൽ തീർത്തും ബാബയ്ക്കുസമാനം അശരീരിയായിത്തീരാൻ സാധിക്കുമോ? അപ്പോൾ ഒരു സെക്കന്റിൽ ഫുൾസ്റ്റോപ്പ് വെക്കും, അശരീരി സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യും. (ബാപ്റ്റാദ 3 മിനിട്ട് ഡ്രിൽ ചെയ്തിപ്പിച്ചു). ശരി ഇത് മുഴുവൻ ദിവസത്തിലും ഇടയ്ക്കിടെ അഭ്യസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ശരി.

നാനാവശത്തുമുള്ള സർവ്വ മായാജീത്തും പ്രകൃതിജീത്തും, സാക്ഷിസ്ഥിതിയുടെ സിംഹാസനധാരി, കൂട്ടു കാരനായ ബാബയുടെ കൂട്ടിനെ സദാ അനുഭവം ചെയ്യുന്ന, സദാ ദൃഢതയിലൂടെ സഫലതയെ കഴുത്തിലെ മാലയാക്കി മാറ്റുന്ന, സദാ ബാബയ്ക്കു സമാനം ലൈറ്റ് ആയിരിക്കുന്ന, സദാ തന്റെ ശക്തിയിലൂടെ വിശ്വത്തെ ദുഃഖത്തിന്റെയും അശാന്തിയുടെയും ദുർബലതയിൽ നിന്നും മുകതമാക്കുന്ന മാസ്റ്റർ സുഖസാഗരൻ, സന്തോഷത്തിന്റെ സാഗരൻ സ്നേഹസാഗരൻ ജ്ഞാനസാഗരനായ ബാപ്സമാൻ കൂട്ടികൾക്ക് സ്നേഹസ്മരണയും നമസ്കാരവും.

വരദാനം - ഇച്ഛാമാത്രം അവിദ്യ എന്ന സ്ഥിതിയിലൂടെ മാസ്റ്റർ ദാതാവായിത്തീരുന്ന ജ്ഞാനീതു ആത്മാവായി ഭവിയ്ക്കട്ടെ!

ആരാണോ ജ്ഞാനീതു ആത്മാക്കൾ അർത്ഥം ബുദ്ധിവാൻ, അവർക്ക് ചോദിക്കാതെ തന്നെ എല്ലാം ലഭിക്കുന്നു. യാചിക്കേണ്ടതായ ആവശ്യമില്ല. എപ്പോഴാണോ സർവ്വപ്രാപ്തികളും സ്വതവേ ഉണ്ടാകുന്നത് അപ്പോൾ യാചിക്കുന്നതിനുള്ള സങ്കല്പം തന്നെ ഉദിക്കുകയില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള കുട്ടികളാണ് ഇച്ഛാമാത്ര അവിദ്യയായിത്തീരുന്നത്. ഇങ്ങനെയുള്ള ജ്ഞാനീതു ആത്മാക്കൾ യാചിക്കുന്നതിൽ നിന്നും ദാതാവിന്റെ കുട്ടികൾ മാസ്റ്റർ ദാതാക്കളായിത്തീരുന്നു. യാചന അവസാനിക്കുന്നു, ഇത്രയ്ക്കും വലിയ സ്വമാനം ലഭിക്കുന്നു എങ്കിൽ, പേര് പ്രശസ്തി അംഗീകാരം എന്നിവയുടെ ഇച്ഛയുണ്ടാകുന്നില്ല.

സ്കോഗൻ - തന്റെ മനസ്സ് ബുദ്ധി സംസ്കാരം എന്നിവയുടെ മേൽ സമ്പൂർണ്ണമായും രാജ്യം ഭരിക്കുന്നവർ നതന്നെയാണ് സ്വരാജ്യ അധികാരികൾ.